

AÐSENDAR GREINAR

Árangur í kvennabaráttu

KVENNALISTINN hélt nýlega landsfund þar sem samþykkt var tillaga um að ganga til málefnaviðræðna við A-flokkana um samstarf í næstu þingkosningum. Nokkuð hefur verið rætt um þessa tillögu í fjölmiðlum og hefur umfjöllunin einkennt af upphrópunum og yfirlýsingum um að verið sé að leggja samtökin niður, eða að Kvennalistinn sé að renna saman við aðra flokka. Þær konur sem stöðu að tillögunni

Steinunn Valdís Óskarsdóttir

hafa margt benti á þá staðreynd að í þessu felst eingöngu umboð til viðræðna, framhaldið ræðst síðan af niðurstöðum þessara viðræðna. Alþýðubandalagið hélt landsfund helgina á undan Kvennalistanum og samþykkti þar nákvæmlega sambærilega tillögu sem fól í sér umboð til formanns flokksins til málefnaviðræðna. Enginn talaði þá um að verið væri að leggja Alþýðubandalagið niður eða að flokkurinn væri að renna saman við önnur stjórnmálasamtök. Staðreyndin er nefnilega sú að framundan er mikil vinna hjá þessum flokkum við málefni og áherslur. Það verður því ekki fyrr en á næstu landsfundum, þegar niðurstöður liggja fyrir, sem

ögurstundin rennur upp. Hvað þá gerist er ekki gott að segja, en eflaust munu einhverjir sem ekki geta sætt sig við niðurstöðuna fara annað.

Óljós skil milli flokka

Um þessar mundir eru íslensk stjórnmál í mikilli deiglu þar sem flokksbönd hafa trossað og hugmyndafræðileg skil milli flokka orðið æ óljósari. Hver hefði t.d. trúað því að Framsóknarflokkurinn

í Reykjavík auglýsti eftir fólki utan flokksins til að taka þátt í forvali vegna kosninga, eins og nú hefur orðið raunin. Skilgreiningar eru farnar að riðlast og pólitíkin er orðin opnari en hún hefur nokkurn tíma verið. Krafa tímans er samvinna og samstilling krafta þess fólks sem hefur kennt sig við félagshyggju. Það er einnig krafa tímans að konur og karlar starfi hlið við hlið að mótun þess samfélags sem við viljum sjá í framtíðinni. Þar leikur Kvennalistinn og kvenfrelsihugmyndir hans stórt hlutverk. Mikilvægi Kvennalistans í íslenskrí pólitík er óumdeilanlegt, en það er líka staðreynd að það er erfitt að vera andófsafi í fimmtán ár og láta kven-

Krafa tímans, segir Steinunn Valdís Óskarsdóttir, er samvinna og samstilling.

frelsisröðdina hljóma svo eftir sé tekið.

Hugmyndir Kvennalistans

Hugmyndir þær sem Kvennalistinn fer nú með í viðræður við A-flokkana byggjast á því að samþætta jafnréttishugsun inn í alla almenna stefnumörkun. Auðvitað er samþætting sem aðferð ekki nýtt fyrirbæri og ekki markmið í sjálfu sér. Það er hins vegar mikilvægt að hætta að líta á jafnrétti sem séráhrifað fyrirbæri og flétta viðhorfið inn í alla almenna stefnumörkun. Til þess er hægt að nota samþættingaraðferðina. Gertrud Áström sem er sænskur félagsfræðingur hefur lýst þessu þannig að á undanföllum árum höfum við byggt "jafnréttisherbergi" við hlið hins pólitíska húss. Þannig hafi málefnum, sem flokkuð hafi verið sem jafnréttismál, gjarnan verið skellt inn í "jafnréttisherbergið" og þar með hafi málin verið afgreidd. Konur hafi setið inni í jafnréttisherberginu og unnið að jafnréttismálum. Ekki má þó skilja orð mín þann-

ig að vegna þessa hafi ekkert gerst á undanföllum árum, þvert á móti. Þróunin hefur leitt til þess að margir einstaklingar hafa sérhæft sig í jafnréttismálum og umræðan hefur fært okkur mörg skref fram á við.

Samþætting í reynd

Að undanföllum hafa kvennalistakonur rætt hvernig hægt sé að nota þessa aðferðafræði hér á Íslandi. Norræna ráðherranefndin hefur nú nýlega sett af stað þriggja ára samþættingarverkefni sem Íþrótt- og tómstundaráð Reykjavíkur tekur þátt í. Þar mun öll starfsemi stofnunarinnar verða skoðuð og greind með tilliti til stöðu kynjanna. Skoða þarf fjárveitingar til Íþróttastarfs og æskulýðsstarfs

m.t.t. fjölda æfingatíma karla og kvenna, hæfni þjálfara, launa til leikmanna og fleiri atriða. Í Svþjóð hefur t.d. sænska Íþróttasambandið reynt aðferðafræði í líkingu við samþættingu með góðum árangri. Þar hefur verið gerð mjög metnaðarfull jafnréttisáætlun um jafnan hlut kynjanna í stjórnun og nefndum. Markmiðið er að tryggja jafnrétti innan Íþróttanna sem þýðir að konur og karlar eiga jafna möguleika til Íþróttaiðkunar og forgangsröðunin er jöfn. Bæði kynin hafa þannig jafna möguleika til þátttöku og jafnræði ríkir varðandi fjármagn og stjórnun samtaka og félaga innan sænska Íþróttasambandsins.

Með samþættingu gegnumlýsum við stöðuna eins og hún er í dag og setjum okkur síðan raunhæf markmið til að jafna út hugsanlegan mun. Þannig sköpum við samfélag jafnaðar og kvenfrelsis.

Höfundur er borgarfulltrúi.